

SANT GIL

Tradicional catalana

Sant Gil n'era un diumenge, l'any mil vuitcents-i-vint:
fan festa a Garriguella, pel gloriós Sant Gil.
Feien festa major, tots són gent de sarró
però els de Garriguella no els convidarem, no!

Quan ells van arribar-hi se'n posen a tocar
quatre pics de pavana, com és estil d'allà:
guitarres van tocant, panderos van sonant,
fent-ne dues musiques amb lo paper a les mans.

La dona d'en Batista, que estava en el raval,
l'haguessin escanyada no haguera cridat tant:
enmig del ball cerdà raons varen buscar,
després de les paraules cops de puny van armar.

L'hereu Puig d'Agullana fou lo més atrevit:
enmig de la batalla va caure esmortuït.
Quan se va retornar se volia aixecar,
però sang li faltava i a terra va quedar.

Sant Gil n'era un diumenge, l'any mil vuitcents-i-vint:
fan festa a Garriguella pel gloriós Sant Gil.
És ben apropiat lo gran Sant Gil abat
també pel mal d'orella, també pel mal de cap.